

Трибуна

Петропавлівської Борщагівки

№ 14(156)

28 червня 2012 року

Вітання сільського голови

ВІТАЮ ВАС З ДЕРЖАВНИМ СВЯТОМ – ДНЕМ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ!

Прийняття Основного Закону ознаменувало фундаментальне закріплення нашої незалежності, навикам закарбувало волю українського народу жити у власній суверенній, соборній державі. Конституція України 1996 року дала поштовх для продуктивного розвитку усіх галузей національного законодавства та сфер суспільного життя.

Конституція наголошує на абсолютній цінності людини, її життя і здоров'я, честі й гідності, недоторканності та безпеки. Основний Закон є визначальним чинником забезпечення державного суверенітету України, консолі-

дації суспільства, створення належних умов для самореалізації особистості.

Від усього серця бажаю вам міцного здоров'я та творчого натхнення, добробуту і затишку у ваших ролинах, мудрості і далекоглядності, високих досягнень, успіхів у праці та нових звершень заради реалізації принципів Основного Закону нашої Вітчизни – народоловдя, гуманізму та законності.

Олексій КОДЕБСЬКИЙ,
Петропавлівсько-Борщагівський сільський голова

Актуальне інтерв'ю

ОЛЕКСІЙ КОДЕБСЬКИЙ: "ОБОВ'ЯЗОК ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ КРАСЕН"

Два важливих свята відзначаємо ми в найближчі вихідні – День Конституції України і День молоді. Прийняті в різні роки, вони відіграють велику роль у житті нашого народу. А от як сприймаються ці два свята на рівні місцевого самоврядування? Про це наш кореспондент розмовляє з Петропавлівсько-Борщагівським сільським головою Олексієм Кодебським.

– Передусім, шановний Олексію Івановичу, вітаю вас з цими величними святами. Та водночас хочу запитати: які почуття викликають у вас ці дні, в яких ми, з одного боку, вшановуємо наш Основний Закон, а з другого – раді вітати ту частину нашої громади, яка уособлюється з нашим майбутнім, – молоддю?

– Спасибі за вітання. Однозначно відповім тут не обійтись. Адже, по суті, це – дві теми. Але об'єднує їх те, що наша Конституція, яка на думку спеціалістів є однією з найдемократичніших у Європі, забезпечує наші права. В тому числі й молоді. І хоч, зрозуміло, наш Основний Закон ще не досконалий повною мірою, робота над багатьма питаннями в нашому суспільстві розпочалася, чому сприяє створення Конституційної асамблеї України.

А от щодо місцевого самоврядування нині, то на його рівні є чимало проблем, від вирішення яких прямо-пропорційно залежить добробут і розвиток місцевих громад. Перш за все це стосується фінансування соціально-економічних програм населених пунктів. І тут є один парадокс: ми змушені допомагати іншим у той час, коли й самі потребуємо допомоги.

Скажімо, минулого року ми перерахували майже 6 мільйонів гривень обов'язкових відрахувань до держказначейства району. Ці кошти, в основному, йдуть на допомогу дотаційним сільським радам. Але ж і в нас потреб вистачає: потрібні дитячий садок, школа, інші соціальні, комунальні й побутові об'єкти. А тому кошти, які ми віддаємо, нам самим дуже потрібні.

Продовження на 2 стор.

Ось такий сучасний ландшафт створюють майстри будівельного підприємства "Омокс" на ЖК "Чайка"

ШАНОВНА МОЛОДЬ!

26 червня Україна відзначає День молоді! Свято всіх, хто відчуває себе молодим не лише за віком, а й душею.

Вам випало жити в непростий, але дуже цікавий період, коли наша держава пробуджується, міцніє і саме Ви маєте стати незамінною опорою, фундаментом на шляху розквіту й процвітання України.

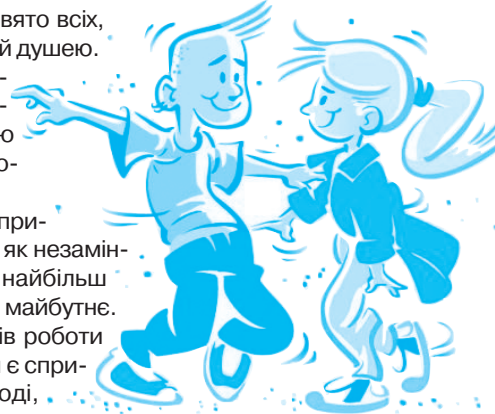
Проблем у молоді вистачає, тому держава приділятиме особливу увагу молодому поколінню як незамінній рушійній силі розвитку суспільства, його найбільш перспективній генерації, яка розбудовуватиме майбутнє.

Саме тому, одним із пріоритетних напрямків роботи Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради є сприяння вирішенню проблем зайнятості молоді, попередження негативних проявів і пропаганда здорового способу життя у молодіжному середовищі, підтримка творчих ініціатив, талановитих та обдарованих молодих людей, сприяння підприємницькій діяльності, допомога молодим сім'ям.

Ми робимо все, щоб наше молоде покоління відчувало себе потрібним, могло успішно розвиватися. Для цього вже нині в нас створені умови для занять спортом, будується Будинок творчості для дітей та юнацтва. Будемо й надалі розширювати можливості для зростання молоді, її самоутвердження.

Хочеться побажати Вам, щоб фонтан ідей не вичерпував себе, а енергія творити і надихала на великі звершення заради щасливого майбутнього нашої України.

Олексій КОДЕБСЬКИЙ,
Петропавлівсько-Борщагівський сільський голова

СЕРДЕЧНО ВІТАЮ ІЗ ДНЕМ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ

28 червня 1996 року увійшло в новітню історію нашої держави як День великого загальнонаціонального консенсусу, верховенства національних інтересів над швидкоплинною політичною кон'юнктурою. Прийнята цього дня нова Конституція суверенної України втілила досягнення вітчизняної й світової конституційної науки та практики конституційного будівництва, викристалізувала національну ідею, відобразила ментальність, волю та прагнення українського народу до власної національної державності.

Від щирого серця зичу міцного здоров'я, родинного достатку, бадьорості духу та впевненості у безмарне конституційне майбутнє нашої спільної держави. Нехай же завжди міцніє почуття гордості за свою країну, за її Основний Закон, що гарантує втілення мрій і сподівань на краще й благополучне життя у власній державі!

Слава Україні!

З повагою народний депутат України, ректор Національного університету державної податкової служби України Петро Мельник

Вікопомне

ВІЙНИ ЗЛОВІСНОЇ ЖУРБА

Днями український народ відзначив найдраматичнішу дату в своїй історії в усі часи – початок Великої Вітчизняної війни, яка забрала близько 10 мільйонів українців. Нині це – День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Україні. Нижче ми подаємо короткі спогади фронтників, дітей війни про її початок.

РОЗПОВІДАЮТЬ ВЕТЕРАНИ ВІЙНИ:

Костенко Марія Іванівна:

– Я народилася у Одесі і навіть не підозрювала, що застану війну. Моя сім'я не дуже й шикувала у часи голодомору, але усе необхідне ми з братом та сестрою мали, бо батько був директором шкірзаводу. За фахом я була медсестрою, тому коли 22 червня 1941 року по радіо було проголошено про початок війни, помчала з подругою до военкомату записуватися в добровольці. Лікарня, де я працювала, стала військовим шпиталем. Кожен день стогін, кров, перев'язки, кілометри бинтів, смерть... Всього цього жах я побачила у

вісімнадцять років! До цього часу не можу зрозуміти, як я – маленька, худенька, голодна – виносила з поля бою на собі дорослих чоловіків...

Шинкаренко Григорій Федорович:

Народився я в 1918 році. Ще до війни навчався на стрілка в польовій школі. Мабуть, саме тому і був викликаний у 1943 році до польового військомату. Вижив у першому бою, але сам бій під Ковелем було програно. На своїх очах втратив товариша Миколу Кривобок, якому влучила куля в голову...

Продовження на 2 стор.

ОЛЕКСІЙ КОДЕБСЬКИЙ: "ОБОВ'ЯЗОК ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ КРАСЕН"

Початок на 1 стор.

Я це підкреслюю тому, що реформа місцевого самоврядування, яка вже давно назріла, має знайти своє відображення в новій конституції. Тобто громади кожного населеного пункту мають вирішувати власну долю самостійно і на користь своїх жителів. І від цього виграють люди.

– Проте, все ж, справи в селах Петропавлівській Борщагівці і Чайки йдуть досить успішно. Які складові неабияких досягнень, які вже тепер відзначені навіть на рівні уряду?

– В цьому питанні важливу роль я відводжу цілому ряду факторів і прийнятих рішень. Приміром, я, як сільський голова, разом з громадою свого часу правильно обрали тактику й стратегію соціально-економічного розвитку обох населених пунктів – Петропавлівської Борщагівки і Чайки. В результаті тут було розміщено виробничі підприємства, промислові потужності, склади, які сплачують податки, таким чином наповнюючи бюджет сільської ради.

Крім того, сільська рада постійно підтримує бізнесменів і підприємців наших сіл. Це також приносить взаємну користь і сільській раді, і їм.

– А що можна сказати про співпрацю з інвесторами?

– Про це слід сказати окремо. Ми своєчасно і предметно подбали про створення інвестиційного клімату в громаді.

Сільська рада зробила все, від неї залежне, щоб в наші населені пункти прийшли інвестори. І вони вже кілька років результативно працюють як у селі Петропавлівська Борщагівка, так і в Чайках, виявляючи неабиякий вплив на соціально-економічний розвиток громади.

В першу чергу це стосується будівельної галузі. Тут визначними лідерами є ТОВ "Омокс", ТОВ "Укр-газ", очолювані Олексієм Кулагініним і Оксаною Кондрашевською. До речі, вони є депутатами сільської ради і, як народні обранці, свій конституційний обов'язок виконують зразково.

Утім, якщо вже ми повели розмову про інвесторів, то не можу не назвати такі підприємства як УК "Екосорб" (генеральний директор Юрій Сидоренко), "Житлоінвестбуд" (Віктор Братина), АТ "Агромат" (Сергій Войтенко), ТОВ "Житлоінбуд" (Станіслав Лайшев) та інші. Їх допомога громаді суттєва і дієва.

– Ви навели мені про один позитивний приклад виконання конституційного обов'язку депутатами сільської ради. Та, мабуть, є й інші...

– Безперечно. У зв'язку з цим хочу відзначити: нинішній склад сільради після виборів 2010 року оновився наполовину. І хоч до нас прийшло більше молоді, результативність роботи не знизилась. Навпаки. Молоді депутати демонструють розуміння актуальності тих чи інших питань роботи нашого органу місцевого самоврядування, його проблем й показують особистий приклад усім членам громади.

Зокрема, хочу виокремити поміж новообраних депутатів молодь: Артема Головенка, Сергія Самченка, Зінаїду Фабро, Наталію

Головань та багатьох інших. Виборці не помилились у своєму виборі: названі народні обранці виконують свої обов'язки відповідально й активно.

Звичайно, працюють на совість не лише названі молоді депутати, а й старші, а також члени виконкому, працівники апарату сільської ради. Нині можу назвати велику групу найініціативніших активістів громади: Любов Коваленко, Олександра Оболенського, Зінаїду Григоренко, Петра Медведенка, Івана Болоніхіна, Олену Савченко, Володимира Зеленого, Анатолія Хлюстова, Анатолія Костенка, Олександра Нігруцу та багатьох інших. Їх позиція в багатьох питаннях, а особливо в розвитку самоврядування, поліпшенні громадського порядку, благоустрою, охороні здоров'я і розвитку фізичної культури і спорту найпомітніші. Тож, якщо перефразувати відоме прислів'я, можна сказати: у них "обов'язок відповідальністю красен".

– Олексію Івановичу, в нашій розмові ми переважно говорили про фундаментальні питання, пов'язані з нашою Конституцією. Але ж інше свято – День молоді за своєю значущістю є також дуже важливим, бо безпосередньо прокладає нам місток у найближче майбутнє...

– Цілком згоден. Всі ми були молодими та, в душі, такими й залишились. Тому я добре

Чимало незручностей довелося пережити мешканцям села Чайки у зв'язку з розбудовою населеного пункту. Тепер на дорогу, що знову з'єднає його з Петропавлівкою, прийшли будівельники...

розумію, що треба зробити для молоді, щоб вона змогла не лише самореалізуватися, а й жити цікаво, змістовно проводячи свій особистий час.

У юні роки мені подобалося займатися спортом. Я, як і більшість ровесників, грав у футбол. Та більше уподобав волейбол. Грав за студентську команду. Завдяки Олексію Пішку ми ходили в турпохід – навіть покорили найвищу вершину гірського Криму – Ай-Петрі, в результаті чого нам вручили пам'ятні значки "Турист СРСР".

Нині, пригадуючи ті вже далекі часи, я вкотре переконаюсь: фізкультурою і спортом потрібно займатись. Адже це виховує силу волі, волю до перемоги, настроює на результат. Тому і в житті це дуже допомагає.

В нашому селі є чимало прикладів, хто добивається видатних результатів у спорті: чемпіон світу з кікбоксингу Олександр Попов, чемпіонка світу з тайського боксу Наталія Бірюк, срібна призерка світової універсиади лижника Віта Якимчук. Вони є прикладом того, як потрібно добиватися результатів. І це є основою здорового способу життя.

І сільська рада підтримує це повною мірою. Побудовані футбольний стадіон і мініфутбольне поле приймає всіх бажаючих, а Центр творчості дітей та юнацтва, який нині зводиться, прийме усіх талановитих, хто прагне досягти в житті успіхів у найрізноманітніших напрямках. А коли молодій людині є чим зайнятися, вона не буде займатися пияцтвом, наркоманією чи іншими негативними діяннями, які на жаль, ще мають місце серед певної частини молоді. Тому я особисто, сільська рада докладемо усіх зусиль, щоб здоровий спосіб життя став нормою для усіх.

Михайло ГРИЩЕНКО

Днями розпочалося реконструкція колишнього дитсадка "Малютко", де вже ближчим часом постане Центр творчості дітей та юнацтва

ВІЙНИ ЗЛОВІСНОЇ ЖУРБА

РОЗПОВІДАЮТЬ ВЕТЕРАНИ ВІЙНИ:

Початок на 1 стор.

Ткач Іван Іларіонович:

– Коли мені було 17 років, то полюбляв, як і вся молодь, відвідувати дискотеки в сільських клубах. Звістку про війну саме там і почув. Дівчата та хлопці, які зібрався разом зі мною погомоніти та розважитися, почули над головою сильний гул літаків. Зрозуміли й без слів – це війна. Запам'ятав найзапекліші бої під Коростенем, з якими втратами просувалися наші війська на Житомир та Фастів.

Анна РЯБКОВА

РОЗПОВІДАЮТЬ ДІТИ ВІЙНИ:

Минули роки, десятиліття. Країни, що брали участь у війні, загоїли рани. Ми ж дізнавалися про те, що відбувалося 22 червня 1941 року з фільмів, історії, розповідей наших дідусів та бабусь.

Та є люди, котрі жажиття перших днів війни бачили на власні очі. Мешканці Петропавлівської Борщагівки діляться з нами своїми переживаннями, які найбільш чітко виکارбувалося в їх пам'яті...

Данько Ніна Федорівна:

– Я народилася в місті Ясинівата, Донецької області. Пам'ятаю, коли мені було 3 роки, до нашого міста ввійшли німці. Я як зараз бачу все перед своїми очима. Вони ходили по хатах та виганяли людей на вулицю. Забирали хліб, молоко, яйця. Різали худобу.

Нашу сім'ю, а нас було четверо дітей та наша матір – теж вигнали. Ми тікали з міста на конях в місто Чаплино, що у Дніпропетровській області. До маминої матері, нашої бабусі. Саме там я бачила всі ці жахіття. Наше місто постійно піддавалося бомбардуванням, під час яких ми жили у погребі, у яких було повно жаб. Так, я ніколи цього не забуду.

Мою тітку забрали до Німеччини – це були дійсно страшні часи, про які згадуєш з жахом.

Бабич Надія Талимонівна:

– Хоча я і народилася на початку 1944 року і не бачила самої війни, але добре пам'ятаю післявоєнні часи. Голод 1947 року, коли замість

хліба ми їли оладки з цукрового буряку. Не було навіть олії аби засмажити їжу...

А про війну мені розповідала мати. Я росла у селі Ніжлівичі Макарівського району. Село було майже пустим. Всі люди втекли до лісу, після того як німці збрали півсела на горі та розстріляли. Та у лісі теж було не життя... Їсти було нічого, а в село повернутися не було змоги. Адже німці вбивали всіх, хто виходив з лісу, приймаючи їх за партизан Ковпака, котрі нас захищали.

Егорова Надія Антонівна:

– Я народилася 1936 року в селі Плоска, Київської області. Пам'ятаю, як сила-силенна німців заповонила наше село. Ми були маленькими і спочатку нам було навіть цікаво, що ж воно за німці такі. Та потім, коли вони почали забирати все наше майно, їжу та припаси – ми зрозуміли, які вони і почали їх боятися. Особливо страшно стало, коли німці почали зганяти усіх (молодих та літніх людей) до школи, біля якої викопали яму. Вони розстрілювали людей і скидали до цієї ями. Це була зима, а фашисти гнали людей голих та босих... Це було справжнє жахіття.

Пригадую, як ми ховали своєю матір під піччю, щоб її не знайшли. І нам таки вдалося її врятувати.

Молодих дівчат забирали до залізниць, звідки потім відправляли до Німеччини. А за кожного вбитого партизанамі німця, ті катували 16 молодих хлопців та дівчат. Це були жахливі часи... Таке не забудеться ніколи.

І справді, хіба ж таке можна забути? Війна – це те, що ми будемо пам'ятати вічно. Та нам є ким пишатися, є кого наслідувати. Тож шануймо тих, завдяки кому ми маємо свободу.

Ігор ЧЕРНИШ

ХВИЛИНА МОВЧАННЯ...

Цього дня, 22 червня 2012 року, у зв'язку з 71 річницею початку війни, біля Петропавлівсько-Борщагівської школи День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Україні сільською радою разом з адміністрацією школи проведено захід, в якому взяли участь мешканці села, педагоги й учні навчального закладу. До пам'ятника Героя Радянського Союзу Івана Мельниченка, Меморіалу пам'яті полеглих воїнів, а також до пам'ятника загиблому льотчикові на строму кладовищі були покладені квіти. Потім було проведено хвилину мовчання.

– Діти нашої школи, – говорить зауч школи Галина Бондаренко, – глибоко відчули сумну і скорботну цю хвилину. Тож пам'ятає про трагедію вічно житиме в їх серцях.

Інф. "Трибуни".

ПОДОРОЖ В УЧНІВСЬКУ РЕСПУБЛІКУ "ЗОРЕЦВІТ"

Сучасна молодь має великий потенціал, запал та енергію, які саме у молодому віці потрібно спрямувати у правильне русло — формування особистості, розбудову суспільства, формування молодого політикуму. Молода людина — це як губка, яка вбирає у себе все те, що її оточує.

Тож, яка молодь в нашій Петропавлівці, я вирішила поцікавитись у Альони Железняк, яка є педагогом-організатором шкільного парламенту і займається разом з дітьми важливими питаннями, залучає їх до колективної праці та намагається спрямувати їхню молоду енергію у те саме правильне русло.

В школі, як в маленькій державі, окрім адміністративного керівництва ще й існує своє, яке іменується шкільним парламентом і як всі парламенти має своїх президентів та міністрів. Отже, давайте знайомитися. Аня Гащенко — президент шкільного парламенту. Олександра Мельниченко — прем'єр-міністр, міністр фінансів, секретар об'єднаного учнівського самоврядування. Марія Хоменко — міністр економіки. Тетяна Шевель — міністр молодшої школи, яка займається організацією дозвілля молодших класів. Дарія Березовська — шкільний фотограф. Ігор Легеза — звукорежисер.

Окрім обов'язків, ці молоді люди мають багато своїх захоплень та вірних помічників в організації шкільних свят. Дмитро Гапончук та Денис Кодебський активно допомагають та вносять свої творчі ідеї та задуми в репертуари свят. З підлітками ми спілкувались на різні теми, але на кожне питання я чула розвернуту і сформовану відповідь цілком самодостатніх особистостей.

— Наш парламент з нового навчального року почне працювати і займатися дорослими справами. Хоча і зараз вони виконують цілком дорослі обов'язки. Наприклад в літньому таборі, який відкритий на базі нашої школи, діти допомагають наглядати за молодшими школярами, займаються їхнім вихованням та проводять з ними різноманітні ігри. Цей рік пішов на розробку своєї бази та роззнайомлення зі мною, як педагогом. На наступний рік ми запланували зекономити витрачання коштів на ремонт школи і вирішити проблему по-іншому. В таких супермаркетах як «Епіцентр», фірмі «Агромат» є багато так званого «браку». Біті банки фарби, залишки шпалер, які йшли, як зразки, плитка. Мені сказали, що приїжджайте з дітьми і вам ніхто не відмовить. Все це можна використати в ремонті школи. Такими питаннями займається в нас міністр фінансів» — розповіла Альона Железняк. «А яке ваше ставлення до алкоголю, тютюну та наркотиків?» — поцікавилась я в самих підлітків.

— Ми плануємо на День молоді відпочити в лісі, з друзями. Щодо алкоголю, тютюну та наркотиків, то взагалі ставлення як в мене, так і в моїх друзів негативне. Але якщо у колі родини мені запропонують якийсь келих вина або шампанського на свято, то це є нормально. Звісно зловживати цим на вулиці я не буду, — відповіла Аня Гащенко.

— Я ще ніколи не пробував палити і не буду. Займаюсь плаванням і фотографією. Моя дівчина теж не палить, вона

розумна і гарна. Саме такі дівчата мені подобаються. Взагалі до дівчат та жінок я ставлюсь з повагою, бо так мене виховали батьки. Завжди допомагаю мамі носити сумки з продуктами, прибираю вдома. Мама мені може іноді допомогти чи щось порадити, — доповнив Дмитро Гапончук.

З ліва на право: Тетяна Шевель, Олександра Мельниченко, Альона Железняк, Марія Хоменко, Дарія Березовська

— А для мене головне в дівчині, яка мені подобається, це те, що вона добра і має гарний характер. Це — головний критерій, за яким я обираю собі подругу. Зовнішність для мене не відіграє особливої ролі, але в цьому плані мені пощастило, бо моя дівчина не тільки гарна за характером. Вона красуня і дуже розумна, — відповів Денис Кодебський.

— Чи є у вас куміри, на яких ви б хотіли рівнятися? — запитую в своїх співбесідників.

— Як таких, то кумирів ми не маємо, бо всі ми самодостатні та впевнені в собі. Нам може подобатись чиясь музика, творчість, але кумирів ми собі не створюємо. Кожен з нас іде своєю дорогою і не намагається стати схожим на когось, а бути самим собою, — відповіла за всіх Олександра Мельниченко, з чим погоди-

Хоменко — одна з найкращих ведучих школи. Аня Гащенко — чудова співачка. Ігор Легеза, можна сказати, що готовий звукорежисер, якого ми із задоволенням беремо до десятого класу. Дмитро Гапончук, теж наш випускник, дуже толковий, такий творчий, дуже добре себе проявив на концертах, де випускаються

дев'ять класи. Підсумок за рік — режисура, озвучення, репертуар, ведучі, переробка віршів та пісень, монтаж, театралізоване дійство. Вже такий рівень ми маємо років десять. Молодь готує гумористичні пародійні сценки на вчителів, на директора школи. Всі діти мають свою думку, можуть говорити при вчителів і не боятися, що їх за це потім будуть переслідувати. Діти серйозні, готові проходити ділову практику на базі сільської ради, готуючись до професії секретаря-діловода».

А тепер — про мої власні враження від республіки "Зорецвіт". Дмитро Гапончук мріє стати програмістом і за сумісництвом фотографом. Стати ді-джеєм дуже хоче Ігор Легеза, а Маші Хоменко подобається математика і тому вона хоче бути бухгалтером. А ще вона пише вірші та малює картини і нещодавно писати маслом. Тетяна Шевель хоче бути стоматологом, а ще — вона дуже творча дівчина. Аня Гащенко попри те, що має чудові вокальні здібності, мріє стати педагогом і її не лякає маленька вчительська зарплатня. А ось Олександра Мельниченко в майбутньому пов'яже свою професію з музикою.

А на сьогодні всі ці діти мріють про те, щоб в нашому селі був центр, де можна було б пограти в більярд, розважитись. Це цікаво і хлопцям, і дівчатам.

Та нині батьки працюють над тим, щоб дітям дати освіту аби хлопці чи дівчата не лазили поза гаражами та не тинялися по підвалах і під'їздах.

Дітям потрібно розвиватися. Всім цим юнакам і дівчатам 15-16 років, але в них цілком сформовані погляди та цілі на життя. В кожному з них неозброєним оком видно особистість та своє окреме світосприйняття. Вони такі різні, але цілі їхні однакові — підлітки хочуть кращого майбутнього для себе і використовують кожну можливість, яку їм підкидає доля.

Молодість — це неповторна та відповідальна пора, коли людина вступає у самостійне життя, ухвалює свої перші власні рішення. Це безцінний дар природи, який треба приймати з вдячністю, намагатися використати всі переваги цієї прекрасної миті життя. Тож від широго серця вітаємо всіх із Днем молоді!

Анна РЯБКОВА

Найкращі друзі: Дмитро Гапончук, Ігор Легеза та Денис Кодебський

лись всі діти.

— Якими видами спорту ви займаєтесь або може в кожного є хобі?

— Люблю їздити на мотоциклі, але роблю це обережно, згідно правил дорожнього руху, — відповів Ігор Легеза. — Денис Кодебський грає в футбол і ми всі хочемо вірити в те, що він стане відомим голкіпером, Дмитро Гапончук займається плаванням та захоплюється фотографією, — продовжила розповідь Аня Гащенко.

— Я — шкільний фотограф і мені подобається фотографувати якісь важливі події та миті в житті школи та кожного, — відповіла Дарія Березовська.

В цей момент нашої бесіди до нас завітав директор школи Микола Татуревич і я вирішила поцікавитись його думкою про своїх вихованців, на що він відповів: «Дуже хороши в нас діти, проблем з ними немає. Всі активні, долучаються до колективних справ, майже всі творчі особистості і кожен з них шукає свою дорогу. Денис Кодебський в нас зайняв третє місце в області по футболу. Маша

ІСТОРІЯ ДНЯ МОЛОДІ

Свято встановлено в Україні «...на підтримку ініціативи молодіжних об'єднань і організацій України...» згідно з Указом Президента України «Про День молоді» від 22 червня 1994 р. Відзначається в останню неділю червня.

В 2012 році День молоді припадає на 24 червня.

Історія виникнення Дня молоді почалася 7 лютого 1958 року в Радянському Союзі, до складу якого тоді входила Українська РСР, коли наказом Президіуму Верховної Ради СРСР «Про встановлення Дня радянської молоді» був призначений День радянської молоді. Після розпаду СРСР Україна продовжила традицію відзначення цього свята.

Вже традиційно, в цей день по всій Україні проходять різноманітні концерти, святкування. Вітання молодим людям направляють чиновники усіх рангів — від Президента до місцевих чиновників.

РУХ — ЦЕ ЖИТТЯ

Деякі дослідники стверджують, що в нашому 21-му столітті фізичне навантаження зменшилося в 100 разів, в порівнянні з попередніми сторіччями.

Важко навіть перерахувати всі позитивні явища, що виникають в організмі під час розумно організованих фізичних вправ. Воїстину — рух це життя. Звернемо увагу лише на основні моменти.

В першу чергу слід сказати про серце. У звичної людини серце працює з частотою 60 — 70 ударів в хвилину. При цьому воно споживає певну кількість живильних речовин і з певною швидкістю зношується (як і організм в цілому). У людини абсолютно не тренованого серце робить в хвилину більшу кількість скорочень, також більше споживає живильних речовин і звичайно ж швидше старіє. Все інакше у добре тренованих людей. Кількість ударів в хвилину може дорівнювати 50, 40 і менш. Економічність серцевого м'яза істотно вище за звичний. Отже зношується таке серце набагато повільніше.

Фізичні вправи приводять до виникнення дуже цікавого і корисного ефекту в організмі. Під час навантаження обмін речовин значно швидшає, але після неї — починає сповільнюватися і, нарешті, знижується до рівня нижче за звичний. В цілому ж у людини, що тренується, обмін речовин повільніший звичного, організм працює економічніше, а тривалість життя збільшується. Повсякденні навантаження на тренуваний організм надають помітно меншу руйнівну дію, що також продовжує життя. Удосконалюється система ферментів, нормалізується обмін речовин, людина краще спить і відновлюється після сну, що дуже важливо тренуваному організму, збільшується кількість багатих енергією з'єднань, як те АТФ, і завдяки цьому підвищуються практично всі можливості і здібності. Зокрема розумові, фізичні, сексуальні.

При виникненні гіподинамії (недолік руху), а також з віком з'являються негативні зміни в органах дихання. Знижується амплітуда дихальних рухів. Особливо знижується здібність до глибокого видиху. У зв'язку з цим зростає об'єм залишкового повітря, що несприятливо позначається на газообміні в легенях. Життєва місткість легенів також знижується. Все це призводить до кисневого голодування. У тренуваному організмі, навпаки, кількість кисню вища (при тому, що потреба понижена), а це дуже важливо, оскільки дефіцит кисню породжує величезне число порушень обміну речовин. Значно зміцнюється імунітет. У спеціальних дослідженнях, проведених на людині, доказано, що фізичні вправи підвищують імунобіологічні властивості крові і шкіри, а також стійкість до деяких інфекційних захворювань.

Для того, щоб запобігти таким негативним наслідкам пониженої рухової активності, можна банально більше ходити. Звичайне ходіння допоможе вам відпочити набагато краще, ніж ледаче лежання на дивані. Під час ходіння та інших фізичних навантажень в організмі людини виробляються так звані «гормони щастя» — ендорфіни, які позитивно впливають на психіку, зокрема на емоційний стан людини й допомагають привести в норму втомлений організм.

Хто в липні жари боїться, той взимку немає чим погрітись.

Вважають, що назва місяця походить від періоду цвітіння дрібнолистої липи, цвітіння якої в основному збігається з початком місяця.

У сербів і хорватів - липень, у словенців - липан, у чехів - ліпен, поляків - ліпец, білорусів - ліпень.

Західноукраїнська назва місяця "косень", "сінокіс".

2 липня - Мефодія. Якщо на Мефодія йде дощ, то він може йти з перервами сорок днів.

6 липня - Горпини Купальної. Цей день вважається одним з найкращих для заготівлі лікарських трав.

7 липня - Івана Купала. Давнє язичеське свято краси, молодості й самоочищення. У цей день годилося скупатися. Велика роса на Купала - буде врожай огірків та горіхів. Купальна ніч зоряна - вродять гриби. Дощовитий день - на неврожай.

10 липня - Самсона. Його ще називали сіногрій. Якщо йтиме дощ, то негодитиме сім

тижнів - аж до бабиного літа.

12 липня - Петра і Павла. Починались жнива. З першого ячневого борошна нового врожаю пекли обрядовий хліб і несли його до церкви на посвяту - раз у рік Петра. На Петра і душа тепла. Від Петра красне літо. На Петра колос, а на Іллю - жнива. Як на Петра спека, то на Різдво - мороз.

13 липня - Півпетра, або Петрового батька. Вшановували пастухів і тварин.

- Щаслива хата, де худоби багато.

- Коло худоби походиш, то сам собі вгодиш.

- Як корова у хліві, то є харч на столі.

14 липня - Кузьми і Дем'яна. "Кузьма і Дем'ян згубили жупан" - початок літньої спеки, адже за старим стилем це полудень літа.

15 липня - Фатія. Закінчували косовицю. Якщо з'являлися жовті листочки на деревах - на ранню осінь і зиму.

ДОМАШНІ СТІНИ ТА ПІДТРИМКА ФАНІВ

Минулої неділі петропавлівська команда «Чайка-2» здійснила візит до Тарасівки, де грала проти місцевої команди у рамках чемпіонату Києво-Святошинського району з футболу. Поединок вийшов напруженим та бойовим.

Прекрасна літня погода сприяла гарному настрою на гру. І хоча літо через спеку не найкраща пора для футболу та все ж таки це приємніше, ніж бігати по горах снігу. А саме так і було б, якби грали взимку. Адже тарасівське поле далеко від ідеалу. Не доглянутий газон, незрозумілі білі полоси, що більше нагадують таємні лінії космічного походження, ніж стандартну розмітку, не справляли враження стадіону, за яким хтось доглядає.

Хоча дещо приємно здивувало. Наприклад, ворота, що були розміщені не стандартно - одні навпроти одних, а трохи по-діагоналі, що додавало звичайному футболу певного колориту. Також справили враження місцеві фанати, котрі настільки люблять футбол, що займають собі місця біля поля заздалегідь. Приблизно з ночі, бо дехто спав прямо біля стадіону і прокинувся незадовго до гри. Насправді ж ця дивовижна відданість улюбленій команді заслуговує поваги. Саме така підтримка і допомагає командам вигравати важливі та по-справжньому важкі матчі, вивираючи перемогу з нічого.

Щось подібне сталося і у цьому матчі, який розпочався під диктовку гостей. Одразу зі свистком рефері, що означав початок матчу господарів і «Чайки-2», наші взяли атакувати. Атаки були досить небезпечними та реалізувати їх не вдалося. Господарі ж поля - навпаки: скористалися своєю можливістю сповна. Провівши досить непогану атаку, вони таки вразили ворота петропавлівців, відкривши тим самим рахунок 1:0.

Після пропущеного голу, гості зібралися з силами та перевели гру виключ-

но на чужу половину поля. Здавалося б рахунок ось-ось буде зрівняно і м'яч опиниться у воротах тарасівської команди. Та сталося дещо інше. За неспортивну поведінку червоний колір побачили гравці одразу обох команд.

Це ніяк не вплинуло на рівновагу у силах, адже гравці лишилися рівна кількістю - по 10. Та на моральний стан команд це таки вплинуло. І вже через кілька хвилин рахунок було зрівняно. Це сталося після чудового навісу, майстерності у виборі позиції та не менш впевненої гри на «другому поверсі», яку продемонстрував півзахисник «Чайки-2» Сергій Отрошко, котрий і зрівняв рахунок у цьому матчі 1:1. Саме за такого рахунку команди і пішли на п'ятнадцятихвилинний відпочинок.

Другий тайм проходив на зустрічних курсах. Декілька разів петропавлівців рятувала чудова гра голкіпера та надійність захисників. Але одного разу господарям все ж вдалося провести атаку, яку без фолу зупинити не вдалося. Нажаль, сфолив захисник у штрафному майданчику, то ж 11-метровий удар, що був виконаний майже без шансів для воротаря, і рахунок став 2:1.

Після другого пропущеного голу, чайківці віддали ініціативу господарям. І хоча петропавлівці провели декілька небезпечних атак, останні хвилини гри все ж таки проходили під диктовку господарів, що мали декілька можливостей або відзначитись втретє. Та надійна гра капітана команди Сергія Кримаренка цьому завадила.

Тож матч так і закінчився, поразкою «Чайки-2» - 2:1. Та, як кажуть, голвне не перемога. Хоча можливо це - страгетія, спочатку піддатися аби потім вдарити сповна. І у другому колі вони ще покажуть, на що спроможні. Та спочатку потрібно дограти перше коло у якому лишилося ще 2 матчі. Тож побажаємо їм удачі, та вболіваймо за напших.

Ігор ЧЕРНИШ

Ювілеї

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

В ці дні свій радісний і сонячний ювілей відзначає один з найактивніших членів громади села Петропавлівська Борщагівка депутат сільради Петро Васильович Медведенко.

Поздоровляючи з цим чудовим святом, зичимо Вам міцного здоров'я невпинного руху вперед, успішного здійснення всіх планів та задумів.

Бажаємо також, щоб Ваше життя було світлим і радісним, як цей святковий день, а дружні привітання додали життєвої наснаги у скарбничку Вашої душі. Нехай людська шана буде подякою Вам за плідну працю, чуйність, уміння творити добро.

Петропавлівсько-Борщагівська сільська рада
Колектив редакції газети «Трибуна»

З ЮВІЛЕЄМ ВАС!

Дорога

Наталія Олександрівна Буянова!

Люба, мила, ніжна, дорога матусю! Хто тебе замінить - маму і бабусю, хто за тебе краще всіх нас зрозуміє, хто за нас крім тебе серцем перемліє. Якби можна мамо, нахилили б небо, щоб було до віку сонячно для тебе.

**З повагою дочка
Людмила і внуки,
приятелька Ольга Ананіївна
Виконком сільської ради**

ПОЗДОРОВЛЯЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

У червні відзначив радісний ювілей мешканець Петропавлівської Борщагівки Валентин Олександрович Гладченко. З цією подією ювіляра привітали рідні, близькі, друзі і колеги.

Бажаємо Вам нехай кожен день плавання в безкрайньому життєвому морі відкриває для Вас нові острови досягнень, звершень та здобутків. Нехай ці прекрасні ідеали ніколи не залишаються словами, натомість, збагатяться вірою, любов'ю, теплом людських сердець.

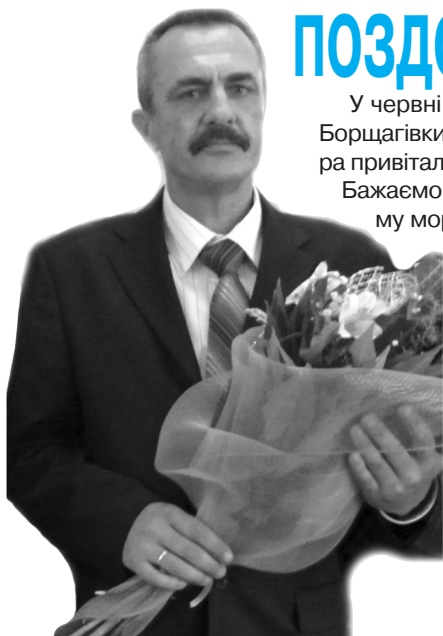
Від усього серця бажаємо Вам багатирського здоров'я, сил духовних і фізичних, терпіння, удачі, оптимізму.

А ще бажаємо, щоб завжди поряд з Вами були ми - працююча, віддана, випробувана в штормах славна родина.

Великому кораблеві - великого плавання!

Хай Вам щастить!

**Родина Гладченків: мама, дружина Таня, донька
Леся, сестра Таня, Віктор і племінниці Аня і Яна.
Виконком сільської ради**

Кримінальні новини

ПОВІДОМЛЯЄ ДІЛЬНИЧИЙ ІНСПЕКТОР

• В річці Нивки було знайдено мертву дівчину 1987 року народження. Слідством було встановлено особу вбитої і через деякий час було знайдено вбивцю - мешканця Петропавлівської Борщагівки, 1989 року народження. Дівчина щось не те сказала хлопцю в ліжку і коханець почав її душити чи то з пристрасті, чи то зі злості. Потім завдав декілька ножових поранень, переніс у власний автомобіль ВАЗ та вивіз в річку. Дівчина залишалась ще живою і якби хлопець відвіз її не до річки, а до лікарні, можливо вона й надалі насолоджувалась життям, але, мабуть, не судилося.

• В селі Чайки, по вул. Печерській заробітчанин вбив свого роботодавця. Хлопцеві, який був далеко не слабеньким, роботодавець вирішив дати штурхана. Але хлопчина не звик терпіти до себе таке ставлення і дав здачі, але сили були не рівні і директор помер на місці.

• По вул. Матросова, під час розпиття спиртних напоїв, двоє товаришів по чарці щось не поділили. Недовго думаючи, один з них, який знову ж таки виявився заробітчанином, завдав своєму товаришу два ножових поранення в шию. Але товариш виявився живучим і надалі, мабуть, аби з ким розпивати спиртні напої не буде, якщо зробив якісь висновки.

• І знову ж таки мешканці села не поділили щось з заробітчанами та влаштували п'яну стрілянину, в ході якої одному з односельчан травматичним пістолетом було вбито око. Винуватця затримали, але зір вже не повернеш.

• Останнім часом почастішали крадіжки з небіжних будинків. Але цікаво те, що зловмисники роблять це тоді, коли мешканці будинку мирно спочивають собі на другому поверсі, вважаючи, що це шарудить кішка. Тож попередження для мешканців села: замикайте двері та вікна, якщо є сигналізація, то не полінуйтеся ввімкнути її, бо собі дорожче буде.

Попередження для мешканців села про заборону розпиття спиртних напоїв (пиво, слабоалкогольні і все що містить хоч якийсь алкоголь) в громадських місцях розпивати заборонено. Дільничний міліціонер та спецзагін «Дельта+» мають право скласти акти на правопорушників за ст. 178 КУпАП України.

І головне попередження для жінок та їхніх чоловіків. Двоє невідомих у темний час доби зривають жіночі сумочки, при цьому обираючи навіть не безлюдні вулиці. Шановні жінки! Якщо ви пізно повертаєтесь з роботи чи інших місць, то будьте обережними та уважними. Можливо попросить чоловіка вас зустріти або придбайте, наприклад, газовий балончик.

Леонід ЧУМАЧЕНКО,
дільничний інспектор села
Петропавлівська Борщагівка

ГАЗЕТУ НАБРАНО І ЗВЕРСТАНО НА КОМП'ЮТЕРНОМУ КОМПЛЕКСІ «МЕДІАСВІТ»

Трибуна Петропавлівської Борщагівки

Свідоцтво про державну реєстрацію Кі 909 від 27.10.2005. Тираж 3000 примірників.

Редакція не завжди погоджується з авторами публікацій та залишає за собою право редагувати надіслані матеріали.

За зміст реклами відповідальність несе рекламодавець.

Редакція не листується з читачами, не веде дискусій на сторінках газети.

Головний редактор Михайло ГРИЩЕНКО
Дизайн та верстка Павла ГРИЩЕНКА

Адреса редакції:
Київська область Києво-Святошинський район,
с.Петропавлівська-Борщагівка,
вул. Шкільна, 27а.
Телефони: 7-90-03, 406-57-43;
E-mail: mediadruk@mail.ru